

Pětinasobná vražda v Předměřicích nad Labem (1986)

13.5.2026 - | Policie ČR

Osoba Vladimíra Lulka patří k nejtragičtějším případům násilné kriminality v závěru existence Československé socialistické republiky. Jeho životní dráha i samotný čin z 22. prosince roku 1986 představují extrémní vyústění dlouhodobě problematického osobního vývoje, kombinovaného s alkoholismem, agresivitou a sociálním selháním.

Vladimír Lulek se narodil 21. května 1953 v západočeském regionu. Již od mládí vykazoval výrazné sklony k asociálnímu chování. V období dospívání se opakovaně dostával do konfliktu s veřejným pořádkem, zejména v souvislosti s chuligánstvím a záškoláctvím. V dospělosti jeho kriminální kariéra pokračovala a postupně byl několikrát odsouzen za majetkovou i násilnou trestnou činnost, přičemž ve vězení strávil souhrnně přibližně sedm let. Tyto skutečnosti poukazují na dlouhodobě narušený vztah k normám společnosti i právnímu řádu.

Jeho osobní život byl rovněž poznamenán nestabilitou a násilím. První manželství skončilo rozvodem, a to především v důsledku Lulkovy agresivity a nadměrného požívání alkoholu. V roce 1983 uzavřel druhé manželství s Jaroslavou, ženou o devět let starší, která měla z předchozího vztahu tři děti. Společně se usadili v Předměřicích nad Labem ve východních Čechách, kde se brzy dostali do povědomí okolí jako problémová rodina. Soužití bylo charakterizováno častými konflikty, fyzickým násilím a nadměrnou konzumací alkoholu ze strany obou partnerů. Lulek pracoval jako dělník, avšak jeho pracovní morálka byla nízká a jeho příjem, který navíc z velké části utrácel za alkohol, byl častým zdrojem rodinných sporů.

Napětí v rodině kulminovalo v předvánočním období roku 1986. Dne 22. prosince se Lulek po celodenním popíjení vrátil domů ve značně podnapilém stavu, navíc v doprovodu známého. V bytě se nacházela jeho manželka Jaroslava a její dcera, které se připravovaly na blížící se vánoční svátky. Následovala další z řady hádek, jež se tentokrát vyvinula v extrémně brutální útok. Lulek nejprve fyzicky napadl manželku a poté ji opakovaně bodl nožem. Přestože se zraněná žena pokusila uniknout a vyhledat pomoc, útočník ji pronásledoval i mimo byt a pokračoval v útoku. Do konfliktu se pokusili zasáhnout sousedé, přičemž jedna ze sousedek byla rovněž pobodána. Navzdory jejich snaze se Lulkovi podařilo svou manželku vtáhnout zpět do bytu, kde jí zasadil celkem 36 bodných ran, kterým podlehl.

Následně se pachatel obrátil proti dětem. V dětském pokoji zavraždil dvě spící děti a další dvě, které se pokusily utéct, dostihl a usmrtil v jiné části bytu. Brutalita útoku byla mimořádná, celkový počet bodných ran u dětí dosáhl několika desítek. Po spáchání činu se Lulek pokusil o sebevraždu, avšak po zásahu policie a lékařů byl nalezen v bezvědomí a jeho život se podařilo zachránit.

Po hospitalizaci byl převezen do vazby a následně podroben vyšetřování. V jeho průběhu tvrdil, že si na čin nepamatuje, a odvolával se na alkoholovou amnézii. Současně začal simulovat duševní poruchu, odmítal komunikaci, hygienu i potravu a jeho chování vedlo k převozu na psychiatrické oddělení. Znalecké posudky však jednoznačně konstatovaly, že žádnou závažnou duševní chorobou netrpí a je plně trestně odpovědný. Byla u něj diagnostikována zejména závislost na alkoholu, emoční nestabilita a výrazné sklony k agresivitě a asociálnímu jednání.

Hlavní líčení proběhlo počátkem roku 1988 u krajského soudu. Obžalovaný během procesu nadále předstíral psychickou poruchu a odmítal jakoukoli spolupráci. Obhajoba se pokusila tuto skutečnost

využít ve prospěch návrhu na ochranné léčení, avšak soud se opřel o znalecké posudky a charakter činu. Dne 14. ledna 1988 byl Vladimír Lulek uznán vinným z vícenásobné vraždy a odsouzen k trestu smrti. Odvolání k Nejvyššímu soudu i následná žádost o milost byly zamítnuty.

Rozsudek byl vykonán dne 2. února 1989 ve věznici Praha-Pankrác, kde byl Lulek popraven oběšením. Tím se stal jedním z posledních vykonaných trestů smrti na území tehdejšího Československa a posledním na území dnešní České republiky. Krátce poté, v roce 1990, byl trest smrti v Československu definitivně zrušen, čímž tento případ získal i symbolický význam v kontextu proměny trestní politiky státu.

Případ Vladimíra Lulka tak představuje nejen extrémní selhání jednotlivce, ale i memento tehdejší společnosti, v níž se kombinace sociálních problémů, alkoholismu a nedostatečné prevence mohla projevit v tragédii mimořádného rozsahu.

<https://policie.gov.cz/clanek/petinasobna-vrazda-v-predmericich-nad-labem-1986.aspx>